

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof
---	---

שבת-יציאות השבת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
כל עיר שגגותיה גבוהין מבית הכנסת לטוף חרבה, שנאמר (עזרא ט) לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתי.	ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											■ ◇
והני מילי - בבתים אבל בקשקושי ואברורי - לית לן בה.												■ ◇
אנא עבדי למתא מחסיא דלא חרבה.	[רב אשי]											○
והא חרבה?												ζ
מאותו עון לא חרבה.												!
תחת ישמעאל ולא תחת נכרי, תחת נכרי ולא תחת חבר, תחת חבר ולא תחת תלמיד חכם, תחת תלמיד חכם ולא תחת יתום ואלמנה.	ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											■ ◇
כל חולי ולא חולי מעים, כל כאב - ולא כאב לב, כל מיוחש - ולא מיוחש ראש, כל רעה - ולא אשה רעה.	ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											■ ◇
אם יהיו כל הימים דיו, ואגמים קולמוסים, ושמים יריעות, וכל בני אדם לבלרין - אין מספיקים לכתוב חללה של רשות.	ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											■ ◇
מאי קראה?												^
(משלי כה) שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר.	רב משרשיא:											■ !
יפה תענית לחלום כאש לנעורת.	ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											■ ◇
ובו ביום.	רב חסדא:											■ ◇
אפילו בשבת.	ואמר רב יוסף:											■ ◇
רב יהושע בריה דרב אידי איקלע לבי רב אשי, עבדי ליה עיגלא תילתא.	[רב יהושע בריה דרב אידי]											○ ◇
אמרו ליה: לטעום מר מידי?	[בי רב אשי]											○
אמר להו: בתענית יתיבנא.	[רב יהושע בריה דרב אידי]											○
אמרו ליה: ולא סבר ליה מר להא דרב יהודה?	[בי רב אשי]											ζ
לוה אדם תעניתו ופורע?	דאמר רב יהודה:											■ ζ
אמר להו: תענית חלום הוא	[רב יהושע בריה דרב אידי]											! ◇
יפה תענית לחלום כאש לנעורת	ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											■ !
ובו ביום	ואמר רב חסדא:											■ !
אפילו בשבת.	ואמר רב יוסף:											■ !
ואם התחילו אין מפסיקין, מפסיקין לקריאת שמע.												■ <
הא תנא ליה רישא אין מפסיקין												■ ζ ◇
סיפא אתאן לדברי תורה.												! ◇
חברים שהיו עוסקין בתורה - מפסיקין לקריאת שמע, ואין מפסיקין לתפלה.	דתניא:											■ !
לא שנו אלא כגון רבי שמעון בן יוחי וחביריו, שתורתן אומנותן. אבל כגון אנו - מפסיקין לקריאת שמע ולתפלה.	רבי יוחנן:											■ ! ◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
שבת-יציאות השבת	מאן דאמר											
מילרא	מהתניא:										♣	◇
כשם שאין מפסיקין לתפלה כך אין מפסיקין לקריאת שמע											!	◇
כי תני ההיא - בעיבור שנה.	ואמר רב אבהו, וכן תנו סבי דהגרוניא, אמר רבי אלעזר בר										!	
כשהיינו עוסקין בעיבור השנה ביבנה לא היינו מפסיקין לא לקריאת שמע ולא לתפלה.												
לא יצא החייט במחטו סמוך לחשכה - שמא ישכח ויצא, ולא הבלר בקולמוסו.												■
ולא יפלה את כליו, ולא יקרא לאור הנר.												■
באמת אמרו: החזון רואה היכן תינקות קוראין, אבל הוא לא יקרא.												■
כיוצא בו: לא יאכל הזב עם הזבה, מפני הרגל עבירה.												■
לא יעמוד אדם ברשות היחיד וישתה ברשות הרבים, ברשות הרבים וישתה ברשות היחיד. אבל אם הכניס ראשו ורובו למקום שהוא שותה - מותר, וכן בגת.	תנו התם:											♣
כרמלית מאי?	איבעיא להו:											^
היא היא.	אביי:											♣
היא גופה גזירה, ואנן ניקום ונגזור גזירה לגזירה?	רבא:											♣
מנא אמינא לה - דקתני וכן בגת. מאי גת? אי רשות היחיד - תנינא, אי רשות הרבים - תנינא, אלא לאו - כרמלית.	אביי:											■
וכן בגת - לענין מעשר.	רבא:											■
וכן בגת - לענין מעשר	וכן אמר רב ששת:											■
שותין על הגת בין על החמין בין על הצונן ופטור, דברי רבי מאיר.	דתנו: [רבי מאיר]											♣
מחייב	רבי אלעזר ברבי צדוק:											♣
על החמין - חייב, על הצונן - פטור, מפני שהוא מחזיר את המותר.	חכמים:											♣
לא יצא החייט במחטו סמוך לחשכה שמא ישכח ויצא	תנו:											♣
מאי לאו דתחובה לו בבגדו?												♣
לא, דנקיט ליה בידיה.												!
לא יצא החייט במחטו התחובה לו בבגדו	תא שמע:											♣
מאי לאו בערב שבת?												♣
לא, כי תניא ההיא - בשבת.												!
לא יצא החייט במחטו התחובה בבגדו בערב שבת עם חשיכה	והתניא:											♣
הא מני - רבי יהודה היא												!
אומן דרך אומנתו חייב.	דאמר: [רבי יהודה]											!
לא יצא החייט במחטו התחובה לו בבגדו, ולא נגר בקיסם שבאזנו, ולא סורק במשיחה שבאזנו, ולא גרדי באירא שבאזנו, ולא צבע בדוגמא שבצוארו, ולא שולחני בדניר שבאזנו, ואם יצא - פטור אבל אסור, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]											♣
אומן דרך אומנתו - חייב, שאר כל אדם - פטור.	רבי יהודה:											♣
לא יצא הזב בכיסו, ואם יצא - פטור אבל אסור.	תני חדא:											♣

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-יציאות השבת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
לא יצא, ואם יצא - חייב הטאת.	ותביא אידך:	◊	◊									יא:
לא קשיא, הא - רבי מאיר, הא - רבי יהודה.	רב יוסף:	!										יא:
אימור דשמעת ליה לרבי מאיר - במידי דלאו היינו אורחיה, במידי דהיינו אורחיה מי שמעת ליה? דאי לא תימא הכי - אלא מעתה, הדיט שחקק קב בבקעת בשבת לרבי מאיר הכי נמי דלא מחייב?	אמר ליה אבוי:	ז										יא:
לא קשיא, כאן - בזב בעל שתי ראיות, כאן - בזב בעל שלש ראיות.	אלא אמר רב המנונא:	!										יא:
מאי שנא זב בעל שתי ראיות דחייב - דמיבעי ליה לבדיקה, זב בעל שלש נמי מיבעי ליה לספירה		ז										יא:
לא נצרכא אלא לבו ביום.		!										יא:
והא מיבעי ליה כדי שלא יטנפו כלין		ז										יא:
האי תנא, הוא דאמר כל אצולי טינוף - לא קא חשיב.	רבי זירא:	!										יא:
הכופה קערה על הכותל, אם בשביל שתודה הקערה - הרי זה בכי יותן, אם בשביל שלא ילקה הכותל - אינו בכי יותן.	דתנן:	!	■									יא: